

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/864/2012/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

278/2013. (X. 9.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) I. r. panaszos és II. r. panaszos¹ 2012. október 24-én előterjesztett **panaszát** a 2013. október 9-én – Fráterné dr. Ferenczy Nóra testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a H. városi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, illetve alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

Az I. r. panaszos 2012. október 24-én postai úton terjesztette elő a panaszát mind maga, mind a fia nevében. A Testület felhívására 2012. december 4-én terjesztett elő meghatalmazását fia, a II. r. panaszos vonatkozásában.

I.

Az I. r. panaszos a beadványában a rendőri intézkedés előzményeként előadta, hogy közte és férje (Sz. Cs.) között házassági bontóper van folyamatban, továbbá a férfi ellen a megyei rendőrfő-kapitányság kijelölése folytán a B. városi Rendőrkapitányság előtt kiskorú gyermekeik sérelmére elkövetett kiskorú veszélyeztetése miatt, és a H. Városi Bíróság előtt az I. r. panaszos sérelmére elkövetett, több rendbeli erőszakos közöszlenség miatt zajlik eljárás. Az I. r. panaszos a férj és 11 társa ellen 2012. október 17-én lopás miatt is feljelentést tett [a Büntető törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (továbbiakban: Btk.) 316. § (2) bekezdés d) és f) pontja és az (5) bekezdés alapján]. 2012. október 16-án ugyanis a férje és 11 társa megjelent a H. város, K. dűlő 2. sz. alatt található ingatlanukban, amely az I. r.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszosok személyes adatait töröltük.

panaszosnak és a férjének az utolsó közös lakhelye volt. Az ingatlant a férj 2011. július 5-én hagyta el a jogerős távollattartási végzés miatt, ezt követően 2011. őszén a férj vásárolt egy ingatlant, ahol azóta is lakik. A panaszos és a férje 2011. június 2-án megállapodást kötött a közös ingóságok megosztásáról. A férj ezt követően 2011. november 22-én előzetes értesítés nélkül megjelent az ingatlannál négy személlyel és három autóval, és elszállították a neki járó ingóságokat, a személyes használati tárgyait, illetve a megállapodáson túlmenően egyéb ingóságokat is. 2012. október 16-án 10 óra körül a férj és 11 társa jogellenesen behatolt az ingatlanba úgy, hogy benyomták a teraszra néző erkélyajtót. Az I. r. panaszos felhívta a 107-es segélyhívó számot, ahonnan átkapcsolták a H. városi Rendőrkapitányságra. A telefonban ismertette a fennálló helyzetet és rendőri intézkedést kért.

Eközben telefonon tájékoztatta az I. r. panaszost a riasztórendszerüket üzemeltető [...] Kft. helyszínre érkezett munkatársa, aki elmondta, hogy a férj és társai a teraszra néző ajtón keresztül különböző dolgokat pakolnak ki egy udvaron álló furgonba. A panaszos jogi képviselője ezután telefonon tájékoztatta a bünyügyi osztály vezetőjét, S. P. r. őrgy-ot arról, hogy egyrészt a férj nem az ingatlan birtokosa, másrészt, hogy az ingóságok kizárólagosan a panaszos tulajdonát képezik, és ezek alapján kérte, hogy akadályozzák meg a rendőrök a bűncselekmény elkövetését.

Az I. r. panaszos ekkor felhívta a helyszínen tartózkodó H. T.-t, és kérte, hogy adja át a telefont a rendőrnek, aki mellesleg a jelenléte alatt végig Csabinak szólitotta az I. r. panaszos férjét. Az I. r. panaszos tájékoztatta a rendőrt, hogy a férfinak semmilyen vagyontárgya sincs az ingatlanban, ha bármit is elvisz, akkor azt a tulajdonos beleegyezése nélkül teszi, tehát lopást követ el. Az I. r. panaszos kérte, hogy a rendőr igazoltassa a jelenlévőket, a rendőr közölte, hogy éppen intézkedik, de nem fogja megakadályozni, hogy a férfi bármit is elvigyen. Az I. r. panaszos erre megkérdezte, hogy milyen ajtón ment be a férfi, hiszen nincs kulcs, és miért szól a riasztó, hiszen ha ott lakna, akkor ismernie kéne a kódot. Erre a rendőr közölte, hogy a férj a „saját tulajdonában van”, illetve az „erkélyajtó nyitva lett felejtve” és azért azon pakolnak. A II. r. panaszos közölte, hogy bezárja a kaput, hogy megakadályozza a furgon távozását, mire a rendőr közölte, hogy akkor bűncselekmény elkövetése miatt intézkedni fog vele szemben.

A panaszos jelezte, hogy a jogszerűtlen és szakszerűtlen rendőri intézkedés miatt fegyelmi és büntetőeljárást is kezdeményezett, illetve panaszt is tett a kapitányságon, ugyanis véleménye szerint a rendőrnek meg kellett volna akadályoznia a bűncselekmény továbbfolytatását.

Mindezek alapján kérte a Testület vizsgálatát.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) V. A. r. törm. 2012. október 21-én kelt jelentésében előadta, hogy 2012. október 16-án 10 óra 35 perckor szolgálata teljesítése során az ügyelvezető utasítására jelent meg a H. város , K. dűlő 2. szám alatt, mivel az I. r. panaszos telefonon bejelentést tett Budapestről, hogy férje kipakolja a házát. A helyszínre kiérkezve az tapasztalta a r. törm., hogy a férj, Sz. Cs. több személy segítségével a házból különböző tárgyakat (könyveket, háztartási cikkeket, festményeket, mosógépet, televíziót) pakol be egy személy- és egy tehergépkocsiba. Ezt

követően a r. törm. meghallgatta Sz. Cs.-t, aki kérdésre elmondta, hogy mielőtt megkezdte volna dolgainak az elvitelét, megjelent a rendőrkapitányságon, hogy bejelentse: a fenti címen lévő házból, ami még mindig az ő tulajdona is, elhozza a dolgait, és emiatt a felesége valószínűleg értesíteni fogja a hatóságot. A tárgyakkal kapcsolatban annyit közölt, hogy csak azt viszi el a házból, ami az ő tulajdonát képezi. Sz. Cs. a történetekkel kapcsolatban elmondta továbbá, hogy a pakolásban részt vevő személyeket ő engedte be a házba, ehhez neki is megvan a joga, mivel a ház egy része az övé, a bejelentett lakcíme is ott van. Kérdésre elmondta még, hogy a feleségétől külön él, de nem váltak el, és vagyonmegosztás sem volt köztük, ezt a tényt a korábbi intézkedések során, illetve telefonon keresztül az I. r. panaszos is megerősítette.

Ezek után a pakolásban részt vevő személyeket is igazoltatta a r. törm., a pakolásban segédkező személyek: Sz. N., Sz. S., P. E., L. S., B. Z. voltak. Őket az ügyeleten keresztül az országos körözési rendszerben ellenőrizte a r. törm., az ellenőrzés mind a személyekre, mind a gépkocsikra nézve negatív eredménnyel zárult.

Kérkezéskor a helyszínen jelen volt Sz. I., O. A., H. T., akik a [...] Kft. alkalmazottai, mivel betörésről érkezett riasztás hozzájuk.

Ezek után a r. törm. ellenőrizte a helyszínt, amely során észlelte, hogy a ház egyik nyílászárója (a terasz ajtaja) nyitva van, azt csak nehezen lehetett visszazárni, de azon sérülést nem tapasztalt. Ezzel kapcsolatban nyilatkoztatta Sz. Cs.-t, aki elmondta, hogy ezt az ajtót résnyire nyitva találta, majd amikor megnyomta, az ajtó teljesen kinyílt és a riasztó megszólalt.

A r. törm. nem tudott személyesen beszélni a bejelentővel, de telefonon keresztül a fentiekről tájékoztatta, valamint tanácsolta neki, amit már korábbi intézkedése során is megtett, miszerint a férjétől váljon el, őt jelentse ki az ingatlanról, továbbá az ügyvédjeik által készítsenek egy szerződést a vagyonmegosztással kapcsolatban. Amennyiben ezekben a kérdésekben nem tudnak megegyezni, azt polgári peres úton a bíróságon tisztázzák.

2) Cs. G. tanú meghallgatása során – a 2012. november 8-án készült jegyzőkönyv tanúsága szerint – előadta, hogy aznap a lánya (I. r. panaszos) megkérte, hogy menjen el az unokájáért, mert beteg, és vigye el orvoshoz. Amikor az orvoshoz értek, telefonált ismét a lánya, hogy menjen a lakásához, mert betörtek hozzá. Odaérve azt látta, hogy a ház előtt több autó várakozik, köztük egy rendőrautó is, bent az udvaron öt-hat ember beszélget, közülük egy rendőr. Odament a rendőrhöz és megkérdezte, hogy mi történt, mert a lánya értesítette, hogy betörés történt. A rendőr azt mondta, hogy nem történt betörés, Sz. Cs. a saját ingatlanában tartózkodik a papírok szerint és a saját dolgait pakolja ki. Ekkor a tanú megkérdezte, hogy készít-e valaki letárt az elvitt dolgokról. A rendőr tájékoztatta, hogy igen készül leltár, illetve ő is fog készíteni egy jegyzőkönyvet az intézkedésről. Eközben a tanú unokája sírni és veszekedni kezdett az apjával, amiért kipakolta a dolgaikat. Amíg a tanú a rendőrrel beszélgetett, addig az unokája beszaladt a házba és belülről bezárta az erkélyajtót. Eközben az unokája kiabált, sírt és veszekedett az apjával, hogy miért viszi el a dolgait. Ekkor a tanú odament és Sz. Cs., illetve az ő apja kérdőre vonták, hogy miért vitte oda a gyereket. A tanú elmondta, hogy a gyereket az orvoshoz vitte, eközben telefonált a lánya, hogy betörés van és hirtelen nem tudta hol hagyni a gyereket. Végül kérte őket, hogy had beszéljen a gyerekekkel, akinél sikerült elérnie, hogy kinyissa az ajtót, majd ezt követően távoztak.

A tanú kérdésre elmondta, hogy a rendőr az intézkedés során normálisan, kulturáltan viselkedett és kommunikált. Neki csak az volt furcsa, hogy nem látta azt, hogy bárki leltárt készített volna, illetve, hogy a rendőr egyedül volt. Sz. Cs. sok olyan dolgot is elvitt, amely nem a sajátja volt, illetve amelyre neki semmi szüksége nincs.

Kérdésre elmondta még, hogy akkor ott a helyszínen látta, hogy az ajtónál van egy 10 cm-es faszilánk, de azzal nem foglalkozott, mert csak az unokáját akarta megnyugtatni, akit aztán elvitt a lakásból az orvoshoz.

Kérdésre elmondta még, hogy amikor a II. r. panaszos megjelent a helyszínen, már nem volt ott, és akkor sem, amikor a rendőr a lányával beszélt telefonon.

3) Sz. S. tanú meghallgatása során – 2012. november 8-án készült jegyzőkönyv tanúsága szerint – előadta, hogy aznap elment a fia (az I. r. panaszos férje) és az I. r. panaszos közös lakására, azért, hogy még néhány dolgot, ami a fia tulajdona, elhozzanak. A házba hátulról mentek be, a teraszajtó felől, amely – ahogyan máskor se – akkor se volt bezárva, csak egy virágláda volt odahúzva. A fia eltolta a ládát és az ajtón keresztül elkezdtek kipakolni a dolgokat. Az elvitt tárgyakról listát készítettek, amelyet ott hagytak a lakásban. Kérdésre elmondta, hogy konkrétan nem tudja, kik voltak a helyszínen, csak azt látta, hogy egyre többen vannak és segítenek pakolni. Azt sem tudja, hogy ők esetleg valamelyik biztonsági szolgálat munkatársai voltak-e vagy sem.

A pakolás közben megjelent az I. r. panaszos apja, aki kérdőre vonta őket, hogy mit keresnek a házban. A férfi a helyszínre magával vitte az unokáját is, aki nagyon megijedt. Kérte őt, hogy vigye le a helyszínről az unokáját, mert neki nincs ott keresnivalója, illetve nem tesz jót a gyermeknek az, ha tovább hergeli. Az I. r. panaszos apja ekkor elkísérte a gyereket a gépkocsijához, majd visszament. Ekkor a tanú elmondta neki, hogy azért jöttek, hogy elvigyék, ami fiát megilleti, továbbá mindenről listát készítenek, amelyet ott is hagynak, és ha akarja, ő is feljegyezhet mindent, amit elpakoltak. Kis idő elteltével megjelent egy rendőr is, aki mindenkit igazoltatott a helyszínen.

Kérdésre elmondta továbbá a tanú, hogy nem figyelte, hogy a rendőr hogyan szólította a fiát, de nem Csabinak hívta, az biztos. Elmondta továbbá, hogy a rendőr végig udvariasan kulturáltan viselkedett. Az is észrevehető volt, hogy mértéktartóan beszélt mindenkivel, és nem barátkozott senkivel, és megítélése szerint nem is ismert senkit személyesen a helyszínen lévők közül.

Kérdésre elmondta még, hogy amíg a helyszínen voltak, addig végig szólt a ház riasztója. A fia megpróbálta kóddal kikapcsolni a riasztót – a tanú emlékezete szerint azt mondta neki, hogy korábban ismerte a kódot – azonban nem sikerült kikapcsolni. Úgy emlékszik, hogy a rendőr kért valamilyen papírt a fiától, de azt nem tudja, hogy konkrétan mit. De az biztos, hogy a fia lement az autóhoz és hozott valamilyen papírt. Azt nem hallotta, hogy a rendőr Cs. G.-vel és a II. r. panaszossal mit beszélt. A rendőr nem mondott olyat, hogy hagyják abba a pakolást és menjenek el.

4) B. Z. tanú meghallgatása során – 2012. november 8-án készült jegyzőkönyv tanúsága szerint – előadta, hogy Sz. Cs. kért segítséget tőle pakoláshoz. Kérdésre elmondta, hogy nem tudja, hogy Sz. Cs. megpróbálta-e valamelyik ajtót kulccsal kinyitni, mert mire odaértek –

ugyanis külön kocsival mentek – már ki volt pakolva a teraszra néhány dolog. Ekkor a riasztó még nem szólt, csak később kapcsolódott be. Ezt követően hívta Sz. Cs. a távfelügyeleti rendszert, hogy kapcsolják ki a riasztót, akik azonban azt mondták, hogy nem tudják azt megtenni.

A pakolás közben megjelent egy rendőr és kérdőre vonta a jelenlévőket, hogy mit csinálnak az ingatlannál, illetve a tulajdonost kereste. Ekkor Sz. Cs. kijött a lakásból és tájékoztatta, hogy ő az ingatlan egyik tulajdonosa. A beszélgetés során Sz. Cs. elővett néhány papírt, amely a tanú szerint azt bizonyította, hogy jogszerűen tartózkodik az ingatlanban.

A rendőr telefonon beszélt az I. r. panaszossal, ekkor azt hallotta a tanú, hogy a rendőr azt mondta, hogy Sz. Cs. a saját dolgait pakolja a házból, tekintettel arra, hogy a ház az övé is. Mondta továbbá a hölgynek, hogy végezné a dolgát, ha hagyná neki.

A rendőr végig magázódott mindenkivel a helyszínen, hivatalos volt a hangsúly. Azt nem tudja megmondani, hogy Sz. Cs.-t Csabának, vagy Sz. úrnak szólította-e.

A helyszínen volt egy idősebb úr egy kislánnyal, akit nem ismert. Arra sem emlékszik, hogy a rendőr beszélt volna velük. Az I. r. panaszos fiát nem ismeri a tanú. Amikor a rendőr kiérkezett leellenőrizte az összes ajtó sértetlenségét és megállapította, hogy azokon nincs sérülés. Kérdőre vonta Sz. Cs.-t, hogy miért nem az ajtón ment be, amelyre Sz. Cs. azt válaszolta, hogy mert a felesége valamennyi ajtó zárbetétjét kicserélte, emiatt nem tud bejutni a saját lakásába és ezért magánlaksértés miatt eljárást fog kezdeményezni. Ezt követően a rendőr mindenkit igazoltatott és felírta az adataikat.

Kérdésre elmondta, hogy nem történt olyan, hogy bárki azt mondta volna, hogy nem engedi ki őket az udvarról a felpakolt tárgyakkal. Volt egy fiatal fiú a helyszínen, aki leltárt vett fel a dolgokról, eközben egy tv készüléket és több könyvet is visszavett, amelyre Sz. Cs. azt mondta neki, hogy vigye nyugodtan.

5) L. S. L.. tanú meghallgatása során – a 2012. november 8-án készült jegyzőkönyv tanúsága szerint – előadta, hogy a kérdéses napon Sz. Cs.-nek segített pakolni, mivel az ott lévő ingatlan tudomása szerint az övé és az I. r. panaszosé. Miközben pakoltak, megjelent egy rendőr és mindenkit igazoltatott. Megnézte az erkélyajtót, mivel azon keresztül pakoltak, azonban azon sérülést nem talált. Együtt érkeztek az ingatlanhoz Sz. Cs.-vel, akkor még nem volt ott semmi. Sz. Cs. megpróbálta a nála lévő kulccsal kinyitni a lakás ajtóit, azonban azokon ki volt cserélve a zár. Láttá, hogy az erkélyajtó nem volt bezárva, csak belülről egy virággal kitámasztva, így azt nem kellett feszíteni sem a kinyitáshoz. Amikor bementek a lakásba, megszólalt a riasztó. Ezt Sz. Cs. megpróbálta kóddal kikapcsolni, azonban a jelszót már megváltoztatták, ezért ez nem sikerült.

Kérdésre elmondta még, hogy Sz. Cs. - mielőtt kiérkeztek volna a házhoz, a kellemtelenségek elkerülése végett - értesítette a [...]ot, hogy meg fognak jelenni a lakásnál pakolás céljából. Azt nem tudja a tanú, hogy ezt Sz. Cs. miért tette. Miután bementek a lakásba, megszólalt a riasztó, majd megjelentek a [...] Kft. emberei, mivel a riasztó hozzájuk volt bekötve. A tanú elmondta még, hogy Sz. Cs. felhívta a riasztó megszólalásakor a [...]ot, hogy ki tudják-e kapcsolni a riasztót központilag, de nem tudták. Eközben a helyszínen érkeztek a [...] Kft. emberei. Azt nem tudja, hogy Sz. Cs. mit beszélt velük, hozzájuk nem szóltak semmit.

Amikor kijött a rendőr, mindenkit igazoltatott, leellenőrizte az erkélyajtót, hogy nincs-e feltörve. Ha jól emlékszik, akkor Sz. Cs. beszélt a rendőrrel arról és meg is mutatta, hogy rendelkezik bírói vagy közjegyzői végzéssel, miszerint a házba bemehet. A helyszínen a pakoláskor csak az I. r. panaszos édesapja és a lánya volt jelen, a II. r. panaszos – aki később mindent leltárba vett – csak akkor érkezett, amikor már indultak volna el. Ha jól emlékszik, az I. r. panaszos édesapja hamarabb elment, mint ahogy a rendőr kiérkezett, a II. r. panaszos fia pedig később érkezett, mint ahogy a rendőr eltávozott. A rendőr a helyszínen mindenkit magázott. Nem emlékszik pontosan, de talán Sz. Cs.-t végig Sz. úrnak szólította. Az intézkedés során végig normálisan kulturáltan intézkedett.

A tanú úgy emlékszik, hogy a rendőr telefonon beszélt az I. r. panaszossal, de azt nem tudja, hogy miről volt szó. Nem történt olyan, hogy a II. r. panaszos be akarta volna zárni a kaput vagy azt mondta volna, hogy nem enged az ingatlanról kivinni semmit.

6) Sz. Cs. (az I. r. panaszos férje) meghallgatása során – a 2012. november 9-én készült jegyzőkönyv tanúsága szerint – előadta, hogy a kérdéses napon megjelent a közös lakásukon, ahonnan szerette volna néhány személyes tárgyát magával vinni, amire addig nem volt lehetősége. A lakáshoz elkísérte néhány családtagja, illetve tanúkat is vitt magával. Felfogadta a [...] biztonsági céget, hogy a pakolás során biztosítsanak védelmet az esetleges támadásokkal szemben. Arról, hogy elmegy az ingatlanhoz, bejelentést tett a rendőrkapitányságon és közölte az ott lévő hölgygel, hogy a válófélben lévő feleségétől biztos, hogy bejelentés fog emiatt érkezni. Tájékoztatta továbbá az ügyvédjét is arról, hogy elmegy az ingatlanba elhozni a dolgait.

Amikor kiértek a helyszínre, az elektromos kapunyitóval kinyitotta a nagykaput és behajtottak az ingatlanra. Megpróbálta a nála lévő kulcsokkal kinyitni a ház ajtóit (2 darab), azonban ez nem sikerült, mivel a felsége kicserélte a zárat, mellyel álláspontja szerint magánlaksértést követett el a sérelmére. Az ingatlanon található egy másik lakrész, amelyet a felsége a tudta nélkül albérletbe adott. Amikor a házat körbejárt, észrevette, hogy a teraszon lévő egyik ajtó nyitva van. Megjegyzi azonban, hogy amennyiben nem lett volna nyitva a teraszajtó, akkor valamelyik ajtót betörték volna. Erről tájékoztatta az ügyvédjét és a [...] embereit is. Mivel az ajtó nyitva volt, megkezdtek a pakolást, eközben megszólalt a ház riasztója. Ekkor Sz. Cs. felhívta a távfelügyeletet biztosító [...] Kft. biztonsági céget, hogy kapcsolják azt ki. Megkérdezték, hogy ki a telefonáló, amire Sz. Cs. bemutatkozott és közölte, hogy ő a tulaj. Erről a biztonsági szolgálat nem tudott, majd néhány perc elteltével kiérkezett a [...] járőrszolgálat. Sz. Cs. tájékoztatta őket a kialakult helyzetről, amelyet tudomásul vettek.

A panaszos és társai folytatták a tovább a pakolást, amikor megjelent a rendőr és beszélni akart Sz. Cs.-vel. A rendőr megkérdezte, hogy ki ő, erre Sz. Cs. bemutatkozott. A rendőr kérte, hogy igazolja magát, amelynek eleget tett. Sz. Cs. tájékoztatta a rendőrt a kialakult jogi helyzetről és megmutatta neki a hivatalos papírokat. A rendőr átnézte azokat, majd visszaadta. Ezt követően leigazoltatta a helyszínen jelenlévőket is. A rendőr végig „normálisan”, szakszerűen intézkedett, és az intézkedés során magázódott, őt Sz. úrnak szólította.

A rendőr átnézte az ajtókat, és megállapította, hogy nincs külsérelmi nyom. Ez is alátámasztotta a tényt, hogy az erkélyajtó nyitva volt. Erre tanúi is vannak Sz. Cs.-nek.

Sz. Cs. a meghallgatása során elmondta még, hogy nem tudja azt, hogy a rendőr telefonon beszélt-e az I. r. panaszossal. Nem tudja azt sem, hogy a rendőr mondott-e a II. r. panaszosnak olyat, hogy ha nem engedi ki az udvarról az autókat és az embereket, akkor vele szemben kell intézkednie. Az igazoltatást követően a rendőrrel csak akkor beszélt Sz. Cs., amikor odament megkérdezni a II. r. panaszostól, hogy hol van a motorja és a kerékpárja, amelyre ő flegmán azt felelte, hogy keresd meg. Sz. Cs. úgy tudja, hogy a II. r. panaszos jogosulatlanul eladta azokat.

Sz. Cs. elmondta még, hogy készített leltárt arról, hogy miket visz el, de a II. r. panaszos is megtette ugyanezt, amely miatt még több mint egy órát vártak a távozással. Amikor a II. r. panaszos megérkezett és elkezdte felmérni a dolgokat, még a rendőr is a helyszínen volt, azonban nem maradt végig, ugyanakkor a pakolás közben benézett a gépjárműbe, így néhány dolgot látott ő is.

Sz. Cs. véleménye szerint a rendőr szakszerűen járt el, a dolgát végezte, mindenkivel megfelelő hangnemben és tisztelettel beszélt.

7) A II. r. panaszos meghallgatása során – a 2012. november 9-én készült jegyzőkönyv tanúsága szerint – előadta, hogy aznap az iskolában volt, amikor az édesanyja telefonált, hogy valaki betört a lakásba. Amikor a házhoz ért, látta, hogy a kerítés nyitva van, és az udvaron egy teherautó, a ház előtt pedig több személyautó áll, közöttük egy rendőrautó is.

Odament a kapuban álló [...] Kft. alkalmazottjához megtudni, hogy mi történt. Ekkor odament hozzá a rendőr, akitől szintén szerette volna megtudni a történeteket. A rendőr azt felelte, hogy „Csabi” a saját ingatanából pakol ki, mert a lakcímkártyája alapján még mindig oda van bejelentve. A rendőr a II. r. panaszost magázta, míg Sz. Cs-t tegezte és Csabinak szólította. Sz. Cs. és az I. r. panaszos még nem váltak el, de talán már volt közöttük vagyonmegosztás, bár ebben nem biztos a II. r. panaszos. A II. r. panaszos ezután megkérdezte a rendőrt, hogy ez így szabályos-e, amelyre azt a választ kapta, hogy igen.

A II. panaszos megjegyzi, hogy szerinte ha Sz. Cs. a saját ingatlanába szabályosan ment volna be, akkor kikapcsolta volna a riasztót, hiszen akkor ismernie kellett a kódot, illetve akkor az ajtón ment volna be.

Elmondta még, hogy számára elég félelmetes volt, hogy az udvaron 10-12 nagydarab férfi pakolt, ő pedig egyedül van, és nem tud semmit sem csinálni. Megkérdezte a rendőrt, hogy megteheti-e azt, hogy ő is szól néhány barátjának, és visszapakolják, amiket Sz. Cs. felpakolt a teherautóra. A rendőr azt felelte, hogy mivel ez a II. r. panaszos tulajdona is, ezért megteheti. II. r. panaszos szerint mivel Sz. Cs. már elköltözött a házból és elpakolta a saját dolgait, az ingatlanban lévő tárgyakhoz nem volt köze. Ekkor a II. r. panaszos azt mondta a rendőrnek, hogy zárják be a kaput, hogy ne legyen nyitva, mert ez mindig zárva szokott lenni, ez neki egy automatikus dolog. Erre a rendőr azt felelte, hogy nem zárhatja be, mert akkor felmerülhet a személyes szabadság korlátozása bűncselekmény, amely miatt eljárást kezdeményezhet vele szemben.

A panaszos furcsának találta azt is, hogy a rendőr egyedül volt kint intézkedni annak ellenére, hogy máskor mindig ketten szoktak lenni. Kérése ellenére a rendőr nem csinált letárt az elvitt tárgyakról, figyelembe sem vette a kérését, valamint annyit közölt, hogy őt visszahívták a

kapitányságra és beült az autóba, majd elment. Gyakorlatilag a rendőr nem csinált semmit a helyszínen, csak kiérkezett, körülnézett, majd elment a helyszínről. A II. r. panaszos elmondta, hogy nem volt jelen, amikor a rendőr beszélt az I. r. panaszossal telefonon.

A biztonsági cég alkalmazottai tulajdonképpen nem adtak semmiféle felvilágosítást a helyzetről, csak annyit mondtak, hogy mivel kint van a rendőr, az intézkedés innentől kezdve az ő dolga.

Elmondta még a II. r. panaszos, hogy később, miután a rendőr már elment, kivette a furgonból édesanyja olasz könyveit, valamint egy televíziót, amely közben Sz. Cs. elég indulatos volt, és csak azért nem ütötte meg, mert ott voltak a biztonsági cég emberei. Elmondta még, hogy nem mondott olyat, hogy az udvarról Sz. Cs. nem vihet ki semmit, és nem mehet ki senki. Azért nem tartóztatta fel őket, mert a rendőr azt mondta, hogy ezt megtehetik, és ha ő ilyet tesz, akkor korlátozza a személyeket a szabadságukban.

8) Sz. I. tanú meghallgatása során – a 2012. november 9-én készült jegyzőkönyv tanúsága szerint – előadta, hogy Sz. Cs. az ügyvédjén keresztül bízta meg őket, hogy azon időtartam alatt, amíg a feleségével közös lakásából kipakol, felügyeleti szolgálattal biztosítsák a helyszínt. Sz. Cs. az ingatlan előtt várta őket. A kaput távirányítóval kinyitotta, és egy kisteherautó betolatott az udvarra. Sz. Cs. ekkor megpróbálta kulccsal kinyitni a lakás ajtaját, azonban ez nem sikerült, amelyre azt mondta, hogy valószínűleg a felesége kicserélte a zárat. Ekkor a teraszra mentek, és ott a terasz egyik ajtaját nyitotta ki, amely nem volt bezárva, csak egy virág volt belülről elé helyezve, és azt tolta el. Nem történt erőszak a teraszajtó kinyitása közben. Ezt követően, amikor bementek a házba, megszólalt a riasztó. Sz. Cs. megpróbálta a riasztót kikapcsolni, de ha jól emlékszik azt mondta, hogy megváltozott a kód. Mielőtt Sz. Cs. bement a házba, beszélt az egyik ingatlanrész bérlőjével. Kis idő elteltével megérkezett a [...] is a helyszínre, ők üzemeltetik a távfelügyeleti rendszert. Amikor kiérkeztek tájékoztadtak, hogy mi történt és miután megállapították, hogy Sz. Cs. jogszerűen tartózkodik az ingatlanban, további intézkedést nem foganatosítottak.

A pakolás közben megérkezett a rendőr, aki tájékozódott és szintén megállapította, hogy Sz. Cs. jogszerűen tartózkodik az ingatlanban. Ezt követően a rendőr minden jelenlévő személy adatait rögzítette és mondta, hogy ő mást ezenkívül nem tud jogszerűen tenni, mert nincs rá hatásköre. A pakolás közben megjelent egy idősebb úr és egy kislány, akikről később kiderült, hogy Sz. Cs. lánya és az apósa. Ők kérdőre vonták Sz. Cs.-t. A kislány végig magán kívül kiabált, hisztizett. A rendőr beszélt egy fiatal fiúval, aki később a teherautóból kivett egy televíziót, azt azonban nem hallotta a tanú, hogy miről beszéltek.

A helyszínen a rendőr végig normálisan, kulturáltan beszélt és mindenkit magázott, és uramnak szólított, nem tegeződött Sz. Cs.-vel sem. Az I. r. panaszos felhívta a [...] egyik munkatársát, aki átadta a telefont a rendőrnek, azt azonban nem tudja a tanú, hogy miről beszélgettek. Miután a rendőr távozott, a pakolás befejezését követően mindenki egyszerre hagyta el a helyszínt.

A tanú elmondta még, hogy Sz. Cs. apósa kérdezte a rendőrt, hogy miért nem írja fel, milyen tárgyakat pakolnak el. Erre a rendőr közölte, hogy Sz. Cs.-nek jogában áll elvinnie bármit, tekintettel arra, hogy ez az ő tulajdona is, továbbá tájékoztatta arról is, bármilyen követelés esetén polgári peres úton kell rendezni az ügyet.

9) V. A. r. törm. meghallgatása során – a 2012. november 13-án készült jegyzőkönyv tanúsága szerint – előadta, hogy a kérdéses napon az ügyelet utasítására jelent meg a helyszínen, mert arról érkezett bejelentés, hogy az ott lévő ingatlanba betörtek. A helyszínre érve azt tapasztalta, hogy az ingatlan udvarán 2 vagy 3 autó áll és azokba többen tárgyakat pakolnak. A helyszínen felismerte Sz. Cs.-t, akivel szemben egy korábbi bejelentés kapcsán már intézkedett a fenti címen. Sz. Cs. elmondta, hogy az ingatlan az ő és a felesége közös tulajdona, és azért ment a házhoz, hogy a dolgait, vagyontárgyait elvigye. Még nem váltak el, valamint vagyonmegosztás sem volt közöttük. Elmondta, hogy ő még mindig az adott ingatlan címére van bejelentve és, hogy mielőtt odament, bejelentést tett a rendőrkapitányságon, hogy elmegy a házhoz, ami miatt a felesége feltehetőleg bejelentést fog tenni. Sz. Cs. a helyszínen semmilyen iratot nem tudott bemutatni, azonban r. törm. megjegyezte, hogy a korábbi intézkedés során sem tudott sem Sz. Cs., sem az I. r. panaszos irattal szolgálni, mivel csak a gyermekelhelyezésről rendelkeztek bírósági végzéssel.

A r. törm. a helyszínen megállapította, hogy a lakásból egy nyitott teraszajtón keresztül pakoltak ki. Kérdezte Sz. Cs.-tól, hogy miért a teraszajtón keresztül pakolnak, melyre azt felelte, hogy azért, mert a felesége lecserélte a zárat és a kulcs, amivel rendelkezik, nem nyitja azokat. Kérdezte azt is, hogy a riasztót ki tudja-e kapcsolni, erre azt felelte, hogy nem, mivel annak is meg lett változtatva a kódja. Ezután a r. törm. megvizsgálta a teraszajtót, mivel Sz. Cs. és társai azt mondták, hogy az ajtó nyitva volt. Az ajtón sérülést, feszítési nyomot nem látott. Kérdésre elmondta még a r. törm., hogy nem tudja a biztonsági szolgálat emberi közül látta-e valaki, hogy az ajtó valóban nyitva volt-e.

A helyszínre érkezéskor találkozott az I. r. panaszos édesapjával, aki már akkor távozóban volt. Azt mondta, hogy sietnie kell, mert a gyermeket el kell vinnie az orvoshoz. Annyit kért, hogy igazoltassa a r. törm. azokat, akik a helyszínen voltak, és készítsen letárt a kipakolt tárgyakról. Ezzel kapcsolatban a r. törm. elmondta, hogy a tárgyakról nem is tudott volna letárt készíteni, mivel a kiérkezésekor már voltak a gépjárművekben különböző tárgyak, amelyekről nem tudta, hogy azok a házból kerültek-e ki vagy sem.

A helyszínen igazoltatta a jelenlévő személyeket. H. T. telefonon tartotta a kapcsolatot az I. r. panaszossal, aki kérte tőle, hogy had beszéljen a r. törm.-rel. A r. törm. először nem akart beszélni vele, mert úgy gondolta, hogy az intézkedést anélkül is le tudja folytatni, azonban később a hölgy megnyugtató és felvilágosító miatt mégis a telefonos tájékoztatás mellett döntött. Elmondta neki, hogy Sz. Cs. jogszerűen tartózkodik az ingatlanban és gyakorlatilag a tárgyakat is jogszerűen viszi el. Az I. r. panaszos valóban mondott olyat, hogy ha köze lenne a házhoz, akkor ki kellene tudnia kapcsolni a riasztót. Erre azonban nem felelt a r. törm., hanem tájékoztatta, hogy a jelenlévő személyeket igazoltatni fogja, azonban a pakolást nem tudja megakadályozni. Tájékoztatta továbbá, hogy a vagyoni vitát bírósági úton tudják megoldani. Majd közölte, hogy többet nem tud beszélgetni a hölgygel, mert folytatnia kell a rendőri intézkedést, tekintettel arra, hogy az igazoltatások folyamatban voltak.

Kérdésre elmondta még a r. törm., hogy Sz. Cs.-t nem ismeri, a vele és az I. r. panaszossal szembeni korábbi intézkedést megelőzően vele szemben nem intézkedett. Az intézkedés során Sz. Cs.-t is és a jelenlévő valamennyi személyt magázta, nem szólította a keresztnévén. „A II. r. panaszos nem kérte, hogy készítsen a r. törm. letárt, illetve közölte vele, hogy nem tud leltárt felvenni, mert akkor már majdnem befejeződött a pakolás.” A helyszínen II. r. panaszos kijelentette, hogy ő majd vesz fel leltárt a tárgyakról.

Kérdésre elmondta még a r. törm., hogy nem emlékszik arra, hogy II. r. panaszos mondott volna olyat, hogy be fogja zárni a kaput, és erre ő azt mondta volna neki, hogy ezzel jogsértést követ el és ezért intézkednie kell vele szemben.

10) Az adattárból történő lekérdezések listája szerint V. A. r. törm. 2012. október 16-án 11 óra 23 perc és 30 perc között ellenőrizte a helyszínen lévő személyeket és gépjárműveket a nyilvántartásokban.

11) S. P. r. őrnagy 2012. december 1-jén kelt jelentésében előadta, hogy 2012. október 16-án a délelőtti órákban hívás érkezett az irodai vezetékes telefonra, a hívó fél Dr. B. I. ügyvédként mutatkozott be, illetve közölte, hogy ügyfele az I. r. panaszos. Ezt követően elmondta, hogy sem ügyfele, sem ő jelenleg nem tartózkodnak H. város n, azonban az ügyfele ott lévő ingatlanjába a panaszos válófélben lévő férje bement, jelenleg is ott tartózkodik, és onnan különféle dolgokat pakol ki. Tudomása szerint rendőri intézkedés is folyamatban van. Elmondta még, hogy ugyan a válóper még folyamatban van és vagyonmegosztás sincs a felek között, de ügyfele férje nem jogosult az ingatlanban tartózkodni, mivel arról már lemondott. Kérdésre elmondta, hogy erről hivatalos döntés, végzés nincs, azonban az egyik bírósági tárgyaláson a férj azt nyilatkozta, hogy már elköltözött a közös házukból, így a hívó fél szerint már nincs birtokban, ezért nem is jogosult oda bemenni. Így álláspontja szerint az ilyen cselekményével megvalósíthatja a magánlaksértés bűncselekményét. A hívó fél kérte, hogy ezért beszéljen a r. őrnagy a helyszínen intézkedő rendőrökkel, akik a férj cselekményét akadályozzák meg. Tájékoztatta a telefonálót, hogy az intézkedő rendőrként a helyszínen körültekintően fog eljárni, illetve közölte azt is, hogy az általa jelölt bűncselekmény megvalósulásához véleménye szerint szükséges, hogy rendelkezésre álljon egy hivatalos, jogerős döntés vagy megegyezés az ingatlanra, annak birtoklására, használatára vonatkozóan. Ennek hiányában egy tárgyaláson tett nyilatkozat nem feltétlenül elegendő a cselekmény megállapíthatóságához.

A hívást követően a Robotzsaru rendszer adatbázisában kutatást végezett a r. őrnagy a cselekmény érintettjeire vonatkozóan. A rendelkezésre álló adatokból megállapítható volt, hogy több alkalommal az I. r. panaszos tartózkodási helyül nem a közös tulajdonú ingatlant, hanem egy másik H. városi címet jelölt meg. Az is megállapítható volt, hogy férje, Sz. Cs. is több más lakcímet is megjelölt már tartózkodási helyül. Ezek alapján az nem volt egyértelműen tisztázható, amit a bejelentő az ingatlan birtoklásáról állított.

Ezt követően a r. őrnagy tájékozódott a helyszíni intézkedésről, melynek során megállapítható volt, hogy az ott lévő rendőrként a helyszínen lévő személyeket igazoltatta, illetve tisztázta a körülményeket. Annak során jogsértést nem tárt fel, valamint tájékoztatta az érdekelteket jogaikról, lehetőségeikről.

12) A rendőrség csatolta a panaszos feljelentését (amely tételes felsorolást tartalmaz az ingatlanból elvitt tárgyakról), illetve a feljelenés áttételéről szóló végzést, amelyek az ügy megítélése szempontjából többletinformációt nem tartalmaznak, ezért ezek részletes ismertetésétől a Testület eltekint.

13) V. A. r. törm. 2012. december 2-án kelt jelentése tartalmában megegyezik a 2012. október 21-én kelt jelentésével, illetve a 2012. november 13-án történt tanúmeghallgatásakor előadottakkal, annyival egészítette ki a korábbi előadását, hogy egyik fél sem kért tőle

tájékoztatást a birtokvédelmi lehetőségeiről, ő azonban elmondta nekik, hogy a fennálló helyzetet úgy tuják megoldani, hogy ügyvédek útján rendezik a vagyonmegosztást, amelyet szerződésben rögzítenek. Továbbá tagadta, hogy arról tájékoztatta volna a II. r. panaszost, hogy amennyiben bezárja a kaput, akkor azzal bűncselekményt valósít meg.

14) A rendőrség megküldte a rendőrségi panaszeljárásban született elsőfokú – a panaszt elutasító – határozatot, amely azonban a panaszos fellebbezése folytán a rendőrség tájékoztatása szerint nem emelkedett jogerőre.

15) A rendőrség megküldte a panaszos telefonos bejelentéséről készült hanganyagot, amiben a panaszos rendőri intézkedést kért, mert a volt férje éppen elviszi a gyerekek és az ő tulajdonát képező vagyontárgyakat az ingatlanból, noha már nem lakik ott.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben a következő megállapításokra jutott.

A Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosoknak Magyarország Alaptörvénye XIII. cikkében foglalt tulajdonhoz való jogát, valamint a XXIV. cikkben foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.

1) A rendőrök intézkedési kötelezettsége kapcsán a Testület az alábbi megállapításokat teszi.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 9. §-ának (1) bekezdése azzal egészíti ki a fenti szabályt, hogy a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki. A 8. §-a szerint pedig a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást.

A Btk. 316. § (1) bekezdése szerint aki idegen dolgot mástól azért vesz el, hogy azt jogtalanul eltulajdonítsa, lopást követ el. A (2) bekezdés szerint vétséget követel az, aki a lopást kisebb értékre, vagy a szabálysértési értékre elkövetett lopást

- a) bünszövetségben,
- b) közveszély színhelyén,
- c) üzletszerűen,

d) dolog elleni erőszakkal - ideértve azt is, ha a dolog eltulajdonításának megakadályozására szolgáló eszközt állagsérelem okozása nélkül eltávolítják, vagy a dolog eltulajdonításának megakadályozására alkalmatlanná teszik -,

e)

f) helyiségbe vagy ehhez tartozó bekerített helyre megtévesztéssel vagy a jogosult (használó) tudta és beleegyezése nélkül bemenve,

g) hamis vagy lopott kulcs használatával,

h) lakást vagy hasonló helyiséget az elkövetővel közösen használó sérelmére,

i) zsebtolvajlás útján,

j)

követi el.

A fenti cselekmény szabálysértési alakzatáról a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (továbbiakban: Szabs. tv.) 132. pontja, 177. § (1) bekezdés a) pontja rendelkezik. Eszerint aki ötvenezer forintot meg nem haladó értékre lopást, sikkasztást, jogtalan elsajátítást, orgazdaságot követ el, úgyszintén, aki e cselekmények elkövetését megkísérli, szabálysértést követ el.

A Szabs. tv. 121. pontja, 166. § (1) bekezdése szerint a magánlaksértés szabálysértést követi el az, aki másnak a lakásába, egyéb helyiségébe, vagy ezekhez tartozó bekerített helyre az ott lakónak vagy azzal rendelkezőnek akarata ellenére, vagy megtévesztéssel bemegy, vagy ott bennmarad, úgyszintén aki mást akadályoz abban, hogy a lakásába, egyéb helyiségébe vagy ezekhez tartozó bekerített helyre bemenjen.

A Btk. 176. §-a rendelkezik a fenti cselekmény bűncselekmény alakzatáról. [(1) Aki másnak a lakásába, egyéb helyiségébe vagy ezekhez tartozó bekerített helyre erőszakkal, fenyegetéssel, hivatalos eljárás színlelésével bemegy, vagy ott bent marad, vétséget követ el, és két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) Büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, aki másnak a lakásába, egyéb helyiségébe vagy az ezekhez tartozó bekerített helyre, az ott lakónak vagy azzal rendelkezőnek akarata ellenére vagy megtévesztéssel a) éjjel, b) fegyveresen, c) felfegyverkezve, d) csoportosan bemegy vagy ott bent marad.

(3) Az (1) bekezdés szerint büntetendő, aki az (1) bekezdésben meghatározott módon, a (2) bekezdés szerint büntetendő, aki a (2) bekezdésben meghatározott módon mást megakadályoz abban, hogy a lakásába, egyéb helyiségébe vagy az ezekhez tartozó bekerített helyre bemenjen.

(4) A büntetés büntett miatt öt évig terjedő szabadságvesztés, ha az (1) bekezdésben meghatározott cselekményt a (2) bekezdésben írt módon követik el.]

A magánlaksértésnek és a lopásnak mind a szabálysértési, mind a bűncselekményi alakzata esetén az elkövető csak magánindítványra büntethető, amennyiben a sértett a hozzátartozója.

A Testület ezen a ponton szükségesnek tartja felhívni a figyelmet töretlen gyakorlatára, miszerint ha az Rtv. szerinti rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség egy Rtv.-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (pl. bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára) hivatkozik, a Testület – a kérdéses cselekményért egyébként fennálló szabálysértési vagy büntetőjogi felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennállt-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra. Amennyiben a

Testület ezt a vizsgálatot nem végezné el, a jogkorlátozás érdemi kontrollja kiüresedne, illetve elmaradna, és ezzel sérülne az érintett panaszhoz való alkotmányos joga.

a) A rendőri jelentések és a panaszosi előadás abban megegyezik, hogy telefonos bejelentés érkezett a rendőrkapitányságra arról, hogy az I. r. panaszos a férje, aki már nem lakik az ingatlanban, elviszi az I. r. és a II. r. panaszos kizárólagos tulajdonát képező vagyontárgyakat.

A bejelentés tartalma a Testület álláspontja szerint felvetette annak a gyanúját, hogy a volt férj a lopás, illetve magánlaksértés bűncselekményét vagy szabálysértését követte el, tehát a bejelentésben ismertetett esemény nyilvánvalóan olyannak volt tekinthető, amely az Rtv. 13. §-a értelmében rendőri beavatkozást tett szükségessé, intézkedési kötelezettséget keletkeztetett.

b) A Testületnek ezt követően abban kellett állást foglalnia, hogy az intézkedési és a segítségnyújtási kötelezettségét a rendőrség jelen esetben megfelelően teljesítette-e. A I. r. panaszos ugyanis sérelmezte, hogy a rendőrök nem szólították fel távozásra a férjét, illetve nem akadályozták meg, hogy vagyontárgyakat vigyen el az ingatlanból.

A rendőrök segítségnyújtási kötelezettségét az Rtv. 24. § (1)-(2) bekezdése rendezi, eszerint a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A magánérdekek védelme az Rtv. alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne.

A rendőri jelentések és meghallgatások szerint a helyszínre kikerkezve az tapasztalta a r. törm., hogy a férj több személy segítségével a házból különböző tárgyakat pakol be egy személy és egy tehergépkocsiba. Ezt követően a r. törm. meghallgatta a férfit, aki elmondta, hogy mielőtt megkezdte a pakolást, bejelentette annak a tényét és azt is, hogy emiatt a felesége várhatóan bejelentést fog tenni a rendőrségen. A tárgyakkal kapcsolatban annyit közölt, hogy csak azt viszi el a házból, ami az ő tulajdonát képezi. A pakolásban részt vevő személyeket ő engedte be a házba, ehhez neki is megvan a joga, mivel a ház egy része az övé, a bejelentett lakcíme is ott van. Kérdésre elmondta még, hogy a feleségétől külön él, de nem váltak el, és vagyonmegosztás sem volt köztük, ezt a tényét a korábbi intézkedések során, illetve telefonon keresztül később az I. r. panaszos is megerősítette.

Ezek után a pakolásban részt vevő személyeket is igazoltatta a r. törm., és őket az ügyeleten keresztül az országos körözési rendszerben ellenőrizte, az ellenőrzés mind a személyekre, mind a gépkocsikra nézve negatív eredménnyel zárult. Ezek után a r. törm. ellenőrizte a helyszínt, amely során észlelte, hogy a ház egyik nyílászárója nyitva van, amelyet csak nehezen lehetett visszazárni, de azon sérülést, feszítési nyomot nem látott. Ezzel kapcsolatban nyilatkoztatta Sz. Cs.-t, aki elmondta, hogy ezt az ajtót résnyire nyitva találta, amikor azt megnyomta, az ajtó teljesen kinyílt és a riasztó megszólalt. Kérdezte Sz. Cs.-től, hogy miért a teraszajtón keresztül pakolnak, melyre azt felelte, hogy azért, mert a felesége lecserélte a zárat és a kulcs, amivel rendelkezik, nem nyitja azokat. Kérdezte azt is, hogy a riasztót ki tudja e kapcsolni, azonban azt mondta, hogy nem, mivel annak is meg lett változtatva kódja.

A bejelentővel nem tudott személyesen beszélni a r. törm., de telefonon keresztül a fentiekről tájékoztatta, valamint közölte vele, amit már korábbi intézkedése során is megtett, miszerint a

férjétől váljon el, őt jelentse ki az ingatlanról, tovább az ügyvédjeik által készítsenek egy szerződést a vagyonmegosztással kapcsolatban. Amennyiben ezekben a kérdésekben nem tudnak megegyezni, azt polgári peres úton a bíróságon tisztázzák.

S. P. r. őrnagy 2012. december 1-jén kelt jelentésében előadta, hogy 2012. október 16-án a délelőtti órákban hívás érkezett az irodai vezetékes telefonra, a hívó fél Dr. B. I. ügyvédként mutatkozott be, illetve közölte, hogy ügyfele az I. r. panaszos. Ezt követően elmondta, hogy sem ügyfele, sem ő jelenleg nem tartózkodik H. város n, azonban az ügyfele ott lévő ingatlanjába a panaszos válófélben lévő férje bement, jelenleg is ott tartózkodik és onnan különféle dolgokat pakol ki. Elmondta még, hogy ugyan a válóper még folyamatban van és vagyonmegosztás sincs a felek között, de ügyfele férje nem jogosult az ingatlanban tartózkodni, mivel arról már lemondott. Erről ugyan hivatalos döntés, végzés nincs, azonban az egyik bírósági tárgyaláson a férj azt nyilatkozta, hogy már elköltözött a közös házukból, így a hívó fél szerint már nincs birtokban, ezért nem is jogosult oda bemenni, vagyis az ilyen cselekményével megvalósíthatja a magánlaksértés bűncselekményét. Az őrnagy tájékoztatta a telefonálót, hogy az intézkedő rendőrfőnök a helyszínen körültekintően fog eljárni, illetve közölte azt is, hogy az általa jelölt bűncselekmény megvalósulásához véleménye szerint szükséges, hogy rendelkezésre álljon egy hivatalos, jogerős döntés vagy megegyezés az ingatlanra, annak birtoklására, használatára vonatkozóan. Ennek hiányában egy tárgyaláson tett nyilatkozat nem feltétlenül elegendő a cselekmény megállapíthatóságához. A hívást követően a Robotzsaru rendszer adatbázisában kutatást végezett a r. őrnagy a cselekmény érintettjeire vonatkozóan. A rendelkezésre álló adatokból megállapítható volt, hogy több alkalommal az I. r. panaszos tartózkodási helyül nem a közös tulajdonú ingatlant, hanem egy másik H. városi címet jelölt meg. Az is megállapítható volt, hogy férje, Sz. Cs. is több más lakcímet is megjelölt már tartózkodási helyül. Ezek alapján az nem volt egyértelműen tisztázható, amit a bejelentő az ingatlan birtoklásáról állított. Ezt követően a r. őrnagy tájékozódott a helyszíni intézkedésről, melynek során megállapítható volt, hogy az ott lévő rendőrfőnök a helyszínen lévő személyeket igazoltatta, illetve tisztázta a körülményeket melynek során jogsértést nem tárt fel, valamint tájékoztatta az érdekelteket jogaikról, lehetőségeikről.

A Testület álláspontja szerint a rendőrök rendelkezésére álló információk alapján a helyszínen nem volt egyértelműen megállapítható, hogy az I. r. panaszos férjének lakásban való tartózkodása és a vagyontárgyak elvitele jogszerű volt-e vagy sem. Az I. r. panaszos ugyanis egyrészt nem volt a helyszínen, másrészt a vagyonmegosztásra és használatrendezésre vonatkozó állításait sem a II. r. panaszos, sem ő nem tudta iratokkal alátámasztani. Ráadásul az I. r. panaszos férje, sőt még az ügyvédje is úgy nyilatkozott, hogy az I. r. panaszos és a férje között jelenleg nincsen jogerős vagyonmegosztási döntés vagy megállapodás. Azt azonban egyértelműen meg lehetett állapítani a helyszínen rendelkezésre álló adatok alapján, hogy valamikor korábban az I. r. panaszos férje egy polgári jogi ügylet (házastársi kapcsolat) alapján jogszerűen tartózkodott az ingatlanban, az azóta is a bejelentett lakcíme, illetve azt is, hogy a felek között fennálló házassági vagyonközösség megosztását bírói úton még nem rendezték jogerősen.

A fentiek miatt a Testület álláspontja szerint a rendőr a helyszínen nem volt abban a helyzetben, hogy megítélje, hogy az I. r. panaszos férje megvalósít-e valamilyen szabálysértést vagy bűncselekményt a magatartásával, mivel a helyszínen nem volt feltárható olyan körülmény, amely a felek között fennálló vagyonközösség megszűntét igazolta volna. Mindaddig ugyanis, amíg a vagyonközösség megszűnéséről a felek szerződéses úton nem

rendelkeznek, vagy annak tárgyában jogerős bírósági döntés nem születik, a vagyon a házastársak osztatlan közös tulajdonát képezi és így módon mindkét tulajdonost megillet a közös vagyontárgyak (a közös ingatlanok és ingóságok) korlátlan birtoklása, használata. A fennálló bírói gyakorlat szerint éppen ezen okból a lopás bűncselekményének vagy szabálysértésének elkövetési tárgyai nem lehetnek a házassági közös vagyon elemei a házassági vagyontársaság megszűntetése előtt. (Ugyanezen okból pedig éppen annak a félnek vonatkozásában merülhet fel a jogellenes magatartás gyanúja, aki a birtoklást, illetve a használatot bármely módon – pl. a záruk lecserélésével – megakadályozza.)

A rendőrnek valamennyi ilyen jogi helyzetben kötelessége megadni a szükséges jogi tájékoztatást a feleknek egyrészt a tekintetben, hogy az ügy eldöntésére neki nincs hatásköre (mivel a lakáshasználat, illetve a tulajdonjog rendezésének kérdése bírósági hatáskörbe tartozik), másrészt arról, hogy jogaiknak mely fórum előtt szerezhetnek érvényt.

A Testület álláspontja szerint a fentiek alapján az adott helyzetben a rendőr nem mulasztott akkor, amikor nem akadályozta meg, hogy az I. r. panaszos férje közös tulajdonú vagyontárgyakat vigyen el az ingatlanból, illetve akkor sem, amikor nem szólította fel távozásra az I. r. panaszos férjét.

A rendelkezésre álló információk alapján a Testület álláspontja szerint a helyszínre érkező rendőr eleget tett az Rtv. 24. § szerinti tájékoztatási és az Rtv. 13. § szerinti intézkedési kötelezettségének, ezért ennek kapcsán nem sérült az I. r. panaszos tisztességes eljáráshoz és a tulajdonjoghoz való joga.

c) A panaszos sérelmezte, hogy az intézkedő rendőr nem vett fel jegyzőkönyvet az elvitt tárgyakról.

Az intézkedő rendőr meghallgatása során ezzel kapcsolatban úgy nyilatkozott, hogy az I. r. panaszos édesapja kérte, hogy igazoltassa a személyeket, illetve az elvitt tárgyakról vegyen fel leltárt. Ezzel kapcsolatban elmondta, hogy nem tudott ilyet felvenni, mert kiérkezésekor már számos tárgy volt a gépjárművekben, amiről nem tudta, hogy a házból kerültek-e ki vagy sem. A II. r. panaszosnak nem volt ilyen kérése, de vele is közölte, hogy nem tud leltárt felvenni ezen okból, amire a II. r. panaszos maga vett fel leltárt a tárgyakról.

Az I. r. panaszos férjének édesapja és a férj is úgy nyilatkozott, hogy vettek fel leltárt, amit otthagytak az épületben. Az I. r. panaszos is úgy nyilatkozott, hogy a rendőr azt a tájékoztatást adta neki, hogy készül jegyzőkönyv, illetve ő is készít jelentést. A tanúk egybehangzóan úgy adták elő, hogy a II. r. panaszos leltárt készített a tárgyakról.

A Testület leszögezi, hogy a rendőrségnek valóban nincs olyan kifejezett jogszabályi kötelezettsége, mely szerint az állampolgárok vagyoni jogi vitájában jegyzőkönyvet lennének kötelesek felvenni, hacsak ennek nincsen szabálysértési vagy büntetőjogi relevanciája.

A rendőrség működésére vonatkozó jogszabályok ugyanakkor több olyan rendelkezést is tartalmaznak, melyek a rendőrséget általános jogvédelmi kötelezettséggel ruházzák fel. Az Rtv. 2. §-ának (1) bekezdése alapelvei szinten mondja ki, hogy: „A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak.”

Továbbá az állampolgároknak is jogos igénye az ilyen jellegű vitáknál a helyszínen tapasztalt tények (tehát nem döntés a felek jogvitájában, vagy más véleménynyilvánítás, csupán a rendőr által a helyszínen látottak, észlelték) valamilyen – az intézkedésben érintett felek által kikérhető módon történő – dokumentálása, mivel ez a későbbi jogérvényesítésüket megkönnyebbíti.

Jelen esetben azonban tekintettel arra, hogy mind az I. r. panaszos férje, mind pedig a II. r. panaszos leltárt készített az érintett vagyontárgyakról, tehát mindkét a vitában érintett fél dokumentálta önmaga számára a történeteket, és a r. törm. már pakolás közben érkezett a helyszínre, így az eseményeket nem tudta a kezdetektől dokumentálni, a Testület álláspontja szerint nem mulasztott akkor az intézkedő rendőr, amikor nem vett fel tételes jegyzőkönyvet arról, hogy az I. r. panaszos férje és társai milyen vagyontárgyakat tesznek be az udvaron álló gépjárművekbe.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszosok tisztességes eljáráshoz való joga a jegyzőkönyvezés elmaradása miatt.

2) A II. r. panaszos sérelmezte, hogy amikor megpróbálta megakadályozni a kapu bezárásával, hogy az I. r. panaszos férjéhez tartozó furgon távozzon, a rendőr közölte, hogy amennyiben ezzel nem hagy fel, akkor bűncselekmény elkövetése miatt vele szemben fog intézkedni.

A II. r. panaszos meghallgatása során elmondta, hogy megkérdezte a rendőrt, hogy megteheti-e azt, hogy ő is szól néhány barátomnak, és visszapakolják, amiket Sz. Cs. felpakolt a teherautóra. A rendőr azt felelte, hogy mivel ez a II. r. panaszos tulajdona is, ezért megteheti. Mivel Sz. Cs. már elköltözött a házból és elpakolta a saját dolgait, azért az ingatlanban lévő tárgyakhoz nincs köze. Ekkor a II. r. panaszos mondta a rendőrnek, hogy zárják be a kaput, hogy ne legyen nyitva, mert ez mindig zárva szokott lenni, ez neki egy automatikus dolog. Erre a rendőr azt felelte, hogy nem zárhatja be, mert akkor felmerülhet a személyes szabadság korlátozása bűncselekmény, amely miatt eljárást kezdeményezhet vele szemben. A panaszos ezért végülis nem tartóztatta fel a személyeket.

Ezzel szemben a rendőr a jelentésében egyáltalán nem említett ilyen eseményt, a meghallgatása során azt mondta, hogy nem emlékszik arra, hogy történt volna ilyen, míg a Testület megkeresése alapján készült kiegészítő jelentésében pedig egyértelműen tagadta, hogy olyan kijelentést tett volna, hogy a kapu bezárásával bűncselekményt követne el a II. r. panaszos.

A tanúk előadása szerint a II. r. panaszos nem zárta be a kaput és nem akadályozta meg a gépkocsik távozását, a rendőr és a II. r. panaszos beszélgetése vonatkozásában azonban nem tudtak érdemben nyilatkozni.

A Testület itt ismét a fentebb már hivatkozott Rtv. 13. §-ra és a 24. §-ra utal. Ugyanakkor az előadások között olyan mértékű volt az ellentmondás tekintetben, hogy a rendőr és a II. r. panaszos között volt-e olyan tartalmú beszélgetés, amelyben a II. r. panaszos jelezte, hogy a kertkaput be kívánja zárni, illetve, hogy a rendőr adott-e olyan tájékoztatást neki, hogy ez a magatartása bűncselekmény gyanúját vetheti fel, hogy a rendelkezésre álló szűkös bizonyítékok alapján – további bizonyítékok híján – az ellentmondás nem oldható fel.

Mindezek alapján a II. r. panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem volt megállapítható.

3) Az I. r. panaszos kifogásai miatt a Testület a részrehajlás-mentes eljárás követelményének az érvényesülése szempontjából is indokoltnak tartotta vizsgálni a rendőri intézkedést.

Az I. r. panaszos sérelmezte, hogy a rendőr végig tegezte a volt férjét az eljárás során, amellyel és a panasz megfogalmazásával felvetette az intézkedő rendőr esetleges elfogultságát.

A II. r. panaszos a meghallgatása során úgy nyilatkozott, hogy az intézkedő rendőr végig tegezte az I. r. panaszos férjét.

A további rendelkezésre álló tanúvallomások mindegyike szerint a rendőr magázta az I. r. panaszos férjét, végig kulturált és udvarias módon beszélt mindenkivel. Igazoltatta a jelenlévőket, meghallgatta őket a tulajdoni viszonyokkal kapcsolatban, illetve ellenőrizte a teraszajtót. Az intézkedő rendőr szintén így nyilatkozott a meghallgatása során.

A rendőrt megillető törvényes jogosítványok esetleges részrehajló alkalmazását a Testületnek vizsgálnia kellett részben az Rtv. 13. §-ának (2) bekezdésében foglalt kötelezettség alapján, részben azért, mert az Rtv. 92. §-a szerint a Testület az alapjogsérelem megállapításáról dönt, ebbe a körbe pedig az Alaptörvény XV. cikkében előírt megkülönböztetési tilalom is beletartozik. Mindezek alapján leszögezhető: a jogszerű rendőri fellépéshez szükséges, hogy a rendőrség jogellenes megkülönböztetés nélkül éljen a rendelkezésére álló jogszabályi felhatalmazásokkal.

Az Rtv. 13. § (2) bekezdése általános jelleggel írja elő a részrehajlás intézkedés kötelezettségét. („A rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni.”)

Tekintettel arra, hogy az I. r. panaszos nem volt a helyszínen, az ott történetekről az információ nagy valószínűséggel az édesapjától, illetve a II. r. panaszostól származnak. Az édesapja nem tett arra vonatkozó nyilatkozatot, hogy elfogultnak érezte volna az intézkedést, illetve vallomásában nem említette, hogy tegezte volna a rendőr a férjét. A többi helyszínen tartózkodó személy – szemben a II. r. panaszossal – pedig kifejezetten úgy nyilatkozott, hogy az intézkedő rendőr nem tegezte a férjét.

Összevetve a vallomásokat a Testület elfogadta a rendőri előadást arról, hogy a r. törm egyik résztvevőt sem tegezte.

A Testület vizsgálata során sem tudott feltárni olyan további körülményt, illetve a fentiek szerint az I. r. panaszos nem tudott igazolni olyan egyéb tény, amely alátámasztotta volna, hogy a rendőr az I. r. panaszos irányában elfogult lett volna és bármely módon indokolatlan előnyhöz jutatta volna az intézkedése során.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint az intézkedés nem ütközött az Alaptörvény XV. cikkben rögzített diszkrimináció tilalmába.

V.

A rendelkezésre álló információk alapján a Testület álláspontja szerint a helyszínre érkező rendőr eleget tett az Rtv. 24. § szerinti tájékoztatási és az Rtv. 13. § szerinti intézkedési kötelezettségének, ezért ennek kapcsán nem sérült az I. r. panaszos tisztességes eljáráshoz és a tulajdonjoghoz való joga. A Testület álláspontja szerint az intézkedés nem ütközött az Alaptörvény XV. cikkben rögzített diszkrimináció tilalmába.

A Testület álláspontja szerint a panaszosok tisztességes eljáráshoz való joga a jegyzőkönyvezés elmaradása miatt szintén nem sérült.

A II. r. panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme pedig nem volt megállapítható, mivel a tájékoztatás megtörténte és tartalmára vonatkozó előadások közötti ellentmondás nem volt feloldható.

Mindezekre tekintettel a Testület az Rtv. 93 § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2013. október 9.

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag